

Şəhid polkovnik

Bu bir həqiqətdir ki, vətənpərvərlik insan-da fədakarlıq, qəhrəmanlıq və məğlubedilməzlik kimi xarakter formalaşdırır, onu qələbəyə ruhlandırır. Bunun sonu isə bəzən vətən, torpaq uğrunda şəhid olmaqla nəticələnir ki, bu da böyük şərəfdir.

Aprel ayının əvvəlində Ermənistan silahlı birləşmələrinin təxribatına əks-həmlə əməliyyatı ilə cavab verən Azərbaycan Ordusu düşmənlə hələ uzun müddət unuda bilməyəcəyi sarsıdıcı zərbə vurdu və dördgünlük müharibə az da olsa, xalqımıza qələbə sevinci yaşatdı. Təbii ki, hünər meydanı sayılan döyüşdə itkilərin olması labüddür. Düşmənin 300-dən çox canlı qüvvəsini, zirehli-hərbi texnikasını məhv edən Azərbaycanın

igid oğulları Vətən uğrunda canlarından keçərək şəhidlik zirvəsinə yüksəldilər. Bu, hər kəsə nəsb olmayan müqəddəs bir sonluqdur. Ömrünü şəhidlik zirvəsində tamamlayanlardan biri də polkovnik Raquf Orucov idi.

Hamı kimi doğulsa da...

Raquf İbrahim oğlu Orucov Ağdamın Cinli kəndində dünyaya göz açmışdı. Kənd orta məktəbini bitirdikdən sonra əsgəri xidmətdə olmuşdu. Özbəkistan Respublikasında hərbi xidmətdə olan Raquf bir müddət sonra geriye - evlərinə qayıdır. Hərbi hissəni özbaşına tərk edərək vətənə qayıdan gənci çoxları qınayır. Yaxınları onun başına bir şey gələcəyindən qorxurlar.

- 1990-cı ilin yayında bir də gördük ki, Raquf həyatımızdadır - qardaşı Zabil bildirir. Bilmirdik ki, sevinək, yoxsa kədərənək. Sovet qanunları hamıya yaxşı belli idi. Atam narahatlığını bildirəndə gülərək, dedi: - Bədir kənarında xidmət etdik. Bundan sonra vətənimizə qulluq edəcəyik.

Raquf xəritəsini çıxartdı. Xüsusi xətlərlə necə hərəkət edəcəyimizi başa saldı. Kimsə: bəyəm belə tapşırıqsız keçməz?" sözüne, o bir komandirsayağı cavab verdi: "Biz düşməni üstünə gedirik. Gərək hər şeyi ölçüb-biçək ki, sağ-salamat geriye qayıda bilək".

1993-cü ildə Qarabağ cəbhəsində vəziyyət daha da kəskinləşmişdi. Xarici dövlətlərdən silah alan ermənilər kəndləri dağıdırdı. Belə bir gündə Orucovlar üçün daha bir faciə baş verir. Anaları Raya iyulun 12-də həlak olur.

- Biz onun öldüyünü qardaşıma deyə bilmirdik, - Zabil sözüne davam edir: - Axşam bir də gördük Raquf yanımızdadı. Hamını gözüyaşlı görəndə, ətrafı süzüb baxışları ilə nə olduğunu soruşdu. Anamın dünyasını dəyişməsi hamımızdan daha çox onu yandırdı. Mən heç vaxt qardaşımı ağlayan

Bakı Hərbi Akademiyasında təhsilini davam etdirir.

-Yenicə ailə qurmuşduq - həyat yoldaşı Sevinc xanım bildirir. Dəfələrlə deyirdim ki, bədi döyüşdüyün, qoy başqaları da vətənə borcunu ödəsin. Mənə sarı sakitcə baxardı, heç nə deməzdi. Bir dəfə də etiraz edəndə mənə bildirdi ki, anası şəhid olan oğul evində necə sakitcə otura bilər. Gecələr də, gündüzlər də gözlerimdən anam çəkilir. Mən bu gün geri çəkilsəm, şəhidlərə xəyanət etmiş olaram. *Onu da bildirək ki, dayısı və əmisi də döyüşərək şəhid olmuşdu Raqufun. Həmişə onlardan söz açanda özünü günahkar sayırdı. Biz dura-dura analarımız qırılırsa, biz nə oğulluq ki, deyirdi.*

Murovda kəşfiyyat təqımına komandirlik edən Raquf bacarıqlı döyüşçü olduğunu sübut edir. 1998-ci ilin 24 iyulunda Azərbaycan Prezidentinin fərmanı ilə "Hərbi xidmətlərə görə" medali ilə təltif olunur. Eyni zamanda, ona vaxtından əvvəl kapitan rütbəsi verilir. 2001-ci ildə qüsursuz xidmət göstərdiyinə görə Raquf medalla təltif olunur.

- İlk dəfə ona medal verəndə sevincinin həddi-hüdudu yox idi - Zabil bildirir. Atama fəxrle deyirdi ki, mənim medalımın vəsiqəsində ulu öndər Heydər Əliyevin imzası var. Bu həm də məsuliyyətimi artırır. Biz düşmənlə mübarizədə fədakar olmağa çağırır.

Xidmətdə fərqləndiyinə görə onu Ağstafada yerləşən "N" sayılı hərbi hissəyə yüksək hərbi vəzifəyə göndərirlər. 2012-ci ildə onu quru qoşunlarının ön cəbhədə yerləşən hərbi hissələrindən birinə qərargah rəisi təyin edirlər. Zabil deyir: "Əsgərlərini qiymətləndirən komandir idi. Onun şəkillərinə baxın. Ailə şəkillərini barmaqla

nına getdi. (Şəhid polkovnikin iki oğlu var, Aqşin və Nihad adlarında. Aqşinin 16, Nihadın isə 10 yaşı var). Atasının ikinci qrup əildir. Uşaqlar geri qayıdanda dedilər ki, atam babama anasının qanını alacağına söz verdi. Anası tez-tez onun yuxusuna girirdi. Deyərdi ki, arvad elə hey saçlarını tumarlayır və ağlayır. Biz Qarabağda şəhid olan anaların, ataların, qardaşların, bacıların intiqamını almalyıq. Bax, o məqam bizim üçün, torpağı düşməni tapdağında olanlar üçün şərəf günü olacaqdır.

Şəhidliyə gedən yol

- Qardaşım həyatda heç nədən qorxmazdı - Zabil əlavə edir: "Şəhidliyi özünə şərəf işi hesab edirdi. Bir neçə dəfə əsgərlərlə söhbəti zamanı mən də orda olmuşam. Ata öz oğluyun necə danışdırsa, o da onlarla ələ söhbət edirdi. Bəzən mənə ələ gəlir ki, Raquf özünün şəhid olacağını öncədən görürdü. Həmişə söhbətimizdə Allahın şəhidlərə verdiyi yüksək zirvələrdən danışar, bunu torpaq uğrunda döyüşən hər kəsə arzuları. Öncə özümdən başlayıram, deyərdi".

2014-cü ildə hərbi qaydalara yiyələndiyini qeyd edən komandirlik onu XTQ-nin xidmətinə dəvət edir. Dəfələrlə özünün layiqli və soyuqanlı kəşfiyyatçı olduğunu Raquf keçirilən əməliyyatlarda sübut edir. 26 illik döyüş təcrübəsi keçən Raquf son tapşırığa da gedəndə...

- Həmin gün qərribə yuxu gördüm, - deyər Sevinc Orucova xatırladır. Mən onun əsgərləri ilə birlikdə işi doğru getdiyini gördüm. Ne qədər çağırısam da, geri qayıtmadı. Bircə əli ilə hələlik

Bu, həmin zamanlar idi ki, ermənilər Azərbaycan kəndlərində qətlər törədirdi, soydaşlarımızın başına olmanın faciələr gətirirdilər. Əlbəttə, belə gündə vətənin qeyrətli oğulları biganə qala bilməzdilər. Bir neçə gün evdə istirahət etdikdən sonra atasının hərbi paltarlarını geydiyini görür. "Hara belə, bala?" - deyər soruşanda, Raquf deyir: "Mən ermənilərlə döyüşə gedirəm." Atasının heç olmasa bir ay sonra gedərsən - sözüne, torpağın vaxtı olmaz, getsəm yaxşıdır, cavabını verir.

Özünü müdafiə qüvvələrinə qoşulan Raquf az müddətdə hərbi qaydalarına riayət etdiyini döyüşlərdə sübuta yetirir. Ayağından yaralanır, lakin müalicə olunduqdan sonra yenidən döyüşlərə qayıdır.

- Dəfələrlə ölümlə üzleşsə də, geri çəkilmədi, qardaşım - Zabil vurğulayır. Həmin günlər onunla görüşəndə deyərdi ki, biz bu müharibədən kənar qala bilmərik. Sabah özümüzdən sonra gələnlərə nəse deməliyə axı?! Ya deyəcəyik ki, döyüşüb düşməni əzmişik, ya da qaçıb hardasa gizlənməmişik!

Anama deyərsiz ki.

Qarabağ uğrunda döyüşlər getdikcə qızışırdı. Sovetlər dövründə hərbi xidmət keçən Raquf yoldaşlarından seçilirdi. Komandir vəzifəsini daşımağı bacaran bu gənc hərbi döyüşçülərinin etimadını qazanmışdı. Hansı döyüş girirdisə, həmin savaşı qələbəyə başa vururdu.

Döyüş yoldaşlarından biri danışdı: "Məlumat aldıq ki, yaxın kəndlərin birinə ermənilər soxulub. Tapşırıq alan kimi yoldaşlarını başına yığan

görməmişdim. Onun hönkürtüsü indi də qulaqlarımda səslənməkdədir.

Artıq yaxınları, qohum-əqrəbası yaxşı bilirdi ki, anasının ölümündən sonra Raquf geri çəkilən deyil. Elə belə də oldu. Bir neçə dəfə yaralansa da, arxaya çəkilmədi. Yaraları sağalan kimi yenidən döyüşlərə qayıtdı.

O, zabit adını döyüşlərdə qazanmışdı

Müharibə səngiyəndə Raquf Orucov Cəməşid Naxçıvanski adına Hərbi Məktəbə daxil olur. Beş illik məktəbi iki ilə bitirir. Döyüş taktikasını, kəşfiyyat xidmətinə Qarabağ savaşında keçən Raquf hərbi məktəbi vaxtından tez bitirir və leytenant rütbəsi alır. Murov və Ağstafada xidmət keçən Raquf 2003-2005-ci illərdə

saymaq olar. Əsgərlərlə çəkirdiyi şəkillər isə saysız-hesabsızdır. Həmişə deyərdi ki, əgər məndən birçə nəfər əsgər inciyərsə, özümü lazımsız komandir hesab edərdim. Çünki komandirin düşündüyünü onlar döyüşdə həyata keçirirlər. Qalibiyyət bayrağını daşıyan əsgərdir".

2012-ci ilin yayında onu Ağdamda yerləşən hərbi hissəyə komandir təyin edirlər. Doğulub boya-başa çatdığı Ağdamın hər daşına bələd olan Raquf komandirlik bütün tapşırıqlarına yüksək qaydada hazırlıqlı olduğunu göstərir. Ona xidmətdə göstərdiyi fədakarlıq və yüksək hərbi bacarığına görə yenə də vaxtından əvvəl polkovnik rütbəsi verilir.

- Raqufa on günlük icazə vermişdilər - Sevinc xanım söhbətinə davam edir. Uşaqları da götürüb atasının ya-

şərəsinə verdi. Böyük oğlumuz Aqşinə səssizcə vidalaşmağı öyrərdirdi. Bax mənə beləcə vidalaşdı.

Aprelin 4-də ermənilərin növbəti təxribatının qarşısını alarkən Orucov Raquf İbrahim oğlu qəhrəmancasına həlak oldu. Sumqayıt ictimaiyyəti bacarıqlı döyüşçü, istedadlı komandir, gözəl insan olan Raqufun dəfnində bir nəfər kimi iştirak etdi. Şəhidin yaşadığı evdən Şəhidlər xiyabanına kimi düzülən insanlar onun şərəf bildiyi son mənzilə yola salırdı. Dinindən, millətindən asılı olmayaraq böyük insan axını bu qeyrətli vətən oğlu ilə vidalaşmağa gəlmişdi.

Zabil deyir: "Qardaşım anamın ölümündən sonra söz vermişdi ki, son damla qanına qədər ermənilərlə döyüşəcəm. Onun üçün vətən sevgisi hər şeydən üstün idi. Bir dəfə maşınla qəzaya düşən Raquf ölümün pəncəsindən güclə xilas ola bilmişdi. Bunu ona deyəndə, gülmüşdü. Sonra bildirmişdi ki, mən belə ucuz ölümə cavab vermərəm. Bircə şəhid olmağı özümə layiq bilərəm. O, layiq olduğunu qazandı.

Bu gün Raqufun evində bir bayraq qorunur. Həmin bayraq Raqufun cəsədinə bürünüb. Bu, Orucovlar ailəsinin and yeridir. Çəkinmədən canını Vətən yolunda şəhid edən bir azərbaycanlının, şəhidliyi alın yazısı kimi qəbul edən polkovnik Raquf Orucovun intiqamı isə tezliklə alınacaq. Bu gün bütün xalqımız bir nəfər kimi bu əmri gözləyir. Bu, bizim təkca mənəvi haqqımız deyil, dünyasını dəyişən insanların ruhu qarşısındakı niyyət borcumuzdur. Əməl isə öz yerini tapanda hamımız sakitləşəcəyik, hətta ölümlərin ruhu da...

Akif ƏLİYEV,
"Azərbaycan"